

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita S. Attalae Abbatis Coenobij Bobiensis, ex ea quæ est per Ionam Scotum Abbatem eius discipulum. Claruit verò Anno Redemptio. humanæ 626. Honorij Papæ 1. Heraclij Imp. 17. Sub Arioualdo, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

Damaantur
capitis mag-
tyres.

Caduntur
gladio.

Fontes in
loco suppli-
cii, mirabi-
liter emana-
sunt.

nominis sui dedecore certamen protraheret, ca-
pitis eos sententia damnauit ita ut singuli singu-
los sequerentur carnifices. Et hoc quidem modo
sanctos ad locum sceleratorum hominum sup-
plicijs infamem, multis operatos iniurijs traxe-
runt. Qui animis in Christi gratia & benignitate
exultantes, hymnis & laudibus victoriam eius
virtute partam celebrabant. Postremo sua orati-
one cum eximia pietatis significatione, ceruices
suas carnificum gladijs subiecerunt intrepide, &
sic caelestes aeternae vitae coronas adepti sunt.

Populus qui frequens valde ad spectaculum
confluxerat, multis lachrymis felicem eorum fi-
nem prosequabatur. Sed illum diuina bonitas,
quae suorum virtutem gloriamque obscurari non
patitur, in magnam admirationem rapuit, quod
eodem in loco, qui sanguine eorum tinctus erat,
clarissimi fontis latices emanarunt. Est ibi tem-
plum egregio opere visendum, quod sacras eorum
reliquias continet. Non modo autem pij eius ter-
ra incolae, sed plurimi ex vltimis terrarum fini-
bus virtutibus eorum inuitati, summo eas hono-
re inuisunt, colunt, & amplectuntur; & caeli terra-
que creatorem in sanctis suis, qui Christi grum-
nas cunctis mundi delicijs praetulerunt, meritis
laudibus celebrare nunquam intermittunt.

VITA S. ATTALAE ABBATIS COENO

Vide Celsa. by Bobiensis, ex ea qua est per Ianam Scotum
Baroni. Abbatem eius discipulum. Claruit vero Anno
not. in mar- Redemptio. humana 626. Honorij Papa 1.
tyr. Rom. Heraclij Imp. 17. Sub Arigaldo,
Item Tom. Longobardorum rege, Ariano.

10 Martii.
Genus Atta-
lae clarum.

Attala Burgundiorum nobili admodum
genere ortus, cum a patre, Arigio quodam
ponti-

pontifici liberalibus imbuendus disciplinis traditus esset, & virtutū merā quā sibi propoluerat, hoc præceptorē se consequi posse diffideret, clam se subducere non dubitavit: relictisque vanis vitæ oblectamentis, duobus contentus pueris sacro monachorum contubernio in Lirinensi cœnobio se sociavit. Sed cū & ibi solutos in omnem intemperantiam mores diffuere cerneret, inde ad beatum Columbanum Luxouium transfugit. Quem vir sanctus propter egregiam virtutis indolem amplexatus, diuinis assiduè monitis erudit, tantisque virtutum omnium ornamentis excoluit: vt post eius decessum eo dignitatis loco, omnium iudicio dignissimus haberetur. Sed cū summo studio fluxos mores antiquæ disciplinæ severitate deuincire cuperet, monachi quidam perniciosi libertatis amantes, negabant se insolita arduæ disciplinæ pondera portare posse. Quos ille cū frustra sæpè, tamquam pueros infantes, lacte suauissimo in studio pietatis nutrire conatus esset, & dein castigatos secum retinere non posset, mœiore animi turbatus, multis precibus cum pietatis officio eos prosequeretur, orans vt se nō relinquerent, sed ardui itineris callem fortiter tenerent, reminiscens quod sancti patres per mortificationem carnis, & contemptum præsentis vitæ, regna cælorum possiderent. Tandem cum se nihil proficere cerneret, nec alio nitentes animos suæ societatis habere continere posset, finit eos pertinaces abire.

Literis instituitur.
Petit Lirinense cœnobium.

It Luxouii.

S. Columbanus succedit, anno Domini 515. testis Baro. Tom. 8. Annal. Ecclesiæ.

Sed mox temeritatis & arrogantia pœnas Deo soluerunt. Nam vt in marinis finibus constituti sanctum virum maledictis insectare cœperunt, vnus eorum igneo quodam febrium calore correptus, multis doloribus, antè quam flagitium

Monachi rebelles & maledici oris

diuinitus
puniuntur.

914

VITA S. ATTALAE

oris confessione delerer, exspirauit. Alij, quorum mens nõdum in scelere obduruerat, terribili Dei iudicio admoniti, pœnitentiæ locum subieunt. Alij verò qui obstinatis animis in suscepto semel flagitio perseverare decreuerant, varijs miserjs inuoluti, feralem exitum consequuti sunt.

Miracula
Attalæ.

Beatus autẽ Attala dolore admissi criminis fractos, summa beneuolentiæ significatione ad se redeutes excepit, quos nõ solũ oratione, sed multis miraculorũ virtutibus deinceps in officio continuit. Quodam tempore Bobius fluuius turbidis aquarum molibus ac rapaci cursu, molẽdino monasterij excidium inferre videbatur. ita vt ingenti formidine percussus custos Agibodus, Patri imminẽtẽ ruinã nunciaret. Pater de Dei bonitate securus, hominem sine cura esse, vocatoq; Sinoaldo Diacono in vtramuis aurẽ dormire iubet. Vocatus Sinoaldus, à B. patre ad fluuium cum eius baculo destinatur, vt eo furentis fluuij impetum cõprimat. Pater ilicò patris mandato Sinoaldus, & imposito ripæ baculo inundantis fluuij aquas mirabiliter sistit, & ad alia direxit litora.

Pollicem
humi con-
ditum, ma-
nui resti-
tuit.

Alio tempore monachorũ vnus, Fraimerus nomine, cum vomere tellurem excoleret, stiuã fortẽ imprudens confregit, quam componere conatus, inopinato ictu ferramenti, leuã manus pollicẽ amputauit, quo terrẽ cõdito, relicto vomere, ad monasteriũ perrexit, & Abbati suo humi prostratus, flens gemenq; indicauit. Cui Pater, cõcito inquit, gradu vade, & partem pollicis humo conditam huc ad me ferto. Perrexit ille vnus milliaris itinere, partemq; attulit: quam pater suis liniens saliuis, carnis glutino itã contunxit, vt ceptum mox opus sine dolore prosequeretur. Mediolanum quodam tempore veniens, puerũ quendam

tam graui ardore febris oppressum, & cum ipsa
penè morte conficiantem, suo contactu ab omni
mortis & morbi periculo liberauit.

Quadragesima dies antequàm de huius mundi
zumis liberaretur, à Deo admonitus est vt se ad
iter accingeret; Et quidem cunctis ritè dispositis
lonam euocauit, mandauitque vt matrem maxi-
mo eius desiderio laborantem inquireret; sed nul-
la interposita mora, festinus ad monasterium re-
diret. Centum & quadragesima milliarib. à ma-
tris à monasterio disiunctæ erant. Perrexit lonas
duorum fratrum comitatu stipatus ad matrem;
cumque blandicijs eius detineretur, tanto febrim
zestu correptus est, vt manifestè intelligeret
sancti viri precibus in id periculum se venisse.
Nec mora, quamuis graui cruciatu torqueretur,
rursus iter summa celeritate capessit, & in ipso
itinere sanitatis beneficium consequitur. Monas-
terium autem ingressus, beatum Attalam cum
morte decertantem reperit; Qui cum in vita tum
verò in morte clarissima pietatis documenta suis
dedit. Crucis effigiem cum multis lachrymis am-
plexatus, omnem salutis spem in Christi meritis
repositam habebat. Et quanquam totum vitæ cur-
sum, cum insigni omnium virtutum laude tran-
segisset, de tremendo tamè Dei iudicio valdè anx-
ius cum lachrymis & crebro singultu erratorum
veniam flagitabat. Cumque quasi multis flagitijs
coopertus assiduè se lamentis daret, vidit inter
mæsta suspiria coelos patentes; qua visione à gra-
ti diurnoque luctu mirificè sublatu, frater
ad virtutum omnium studium hortatus est. Nec
vocem antè à salutaribus monitis continuit, quàm
mortis atrocitate oppressus, beatum Deo spiri-
tum redderet.

Decedit à
vita,

VITA